

Arrest

**nr. 69 541 van 28 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS, loco advocaat A. BOURGEOIS, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 29 april 2011, verklaart er zich op 3 mei 2011 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 28 juli 2011, aangetekend verstuurd op dezelfde dag.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees en staatsburger van Kosovo. U werd geboren op 5 maart 1984 in Deçan. Tijdens de oorlog in Kosovo moest u samen met uw familie vluchten van dorp naar dorp. In Iznik werd er een granaat gegooid in de tuin van de familie bij wie u en uw gezin op dat moment verbleven en u raakte gewond aan uw hand. U zag eveneens de lijken van mededorpelingen in Carrabreg. Door deze trauma's vergeet u veel en bent u heel emotioneel. U moet vaak terugdenken aan de oorlog en wordt 's nachts soms roepend wakker. U bent sympathisant van de politieke partij LDK (Democratische Liga van Kosovo). Enkele dorpelingen die lid waren van de partij,

hebben u gevraagd om tijdens de voorbereidingen van de verkiezingen in december 2010 te polsen bij de andere dorpingen naar hun politieke voorkeur. U hoopte op die manier wat bij te verdienen. Op 22 december 2010, de dag van de parlementaire verkiezingen, werd u op de hoofdweg van Deçan naar Gjakovë op het kruispunt naar uw dorp Carrabreg, benaderd door een auto. U werd aangevallen door drie onbekende, gewapende en gemaskerde personen. U werd geslagen en geschopt. Ze zeiden dat ze u zouden vermoorden, dat u zich niet met politiek had mogen bezighouden, dat u onmiddellijk moest stoppen met uw politieke activiteiten voor LDK en dat u niet naar de politie mocht gaan want dat uw familie anders de gevolgen zou dragen. U bent op eigen krachten naar huis gegaan en hebt verteld aan uw vader en oom wat er was gebeurd. U bent dezelfde avond nog naar Durrës (Albanië) vertrokken waar u en uw gezin tijdens de oorlog in Kosovo drie maanden hebben verbleven bij een familie. U bent vier maanden bij dezelfde familie in Durrës gebleven maar ook daar voelde u zich niet veilig. Anderhalve maand nadat u daar was, merkte u dat u werd achtervolgd door een auto. U werd op het einde van uw verblijf in Albanië een tweede keer achtervolgd door een auto. U bent eind april 2011 vertrokken vanuit Albanië en kwam op 29 april 2011 aan in België, waar u op 3 mei 2011 asiel vroeg.”

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- verzoeker heeft niet aannemelijk kunnen maken dat zijn beweerde politieke activiteiten aan de basis zouden liggen van de door hem aangehaalde problemen;
- verzoeker heeft een aantal vage en incoherente verklaringen afgelegd over zijn beweerde verblijf in Albanië na het incident in december 2010 die de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas nog verder ondermijnen;
- verzoeker heeft tegenstrijdige verklaringen afgelegd over het aantal aanvallen dat hij heeft ondergaan voor zijn vlucht uit Kosovo;
- verzoeker heeft niet aannemelijk kunnen maken dat hij voor zijn problemen niet of onvoldoende op de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten zou kunnen rekenen terwijl uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade in overeenstemming met artikel 48/5 van de vreemdelingenwet;
- verzoeker heeft tenslotte niet aannemelijk gemaakt in Kosovo geen afdoende behandeling voor de door hem aangehaalde psychische problemen te kunnen krijgen.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, artikel 62 van de vreemdelingenwet, artikel 1 van de Vluchtelingenconventie, artikel 1 tot en met 3 van de wet motivering bestuurshandelingen, en roept tot slot een klaarblijkelijke beoordelingsfout in.

Verzoeker werpt vooreerst op dat de commissaris-generaal verplicht is zijn beslissingen op een correcte wijze te motiveren waarbij deze motivering niet stereotiep of vaag mag zijn en dat deze mogelijk moet maken na te gaan of men een ernstig en relevant onderzoek van de aangehaalde feiten heeft gevoerd en geen klaarblijkelijke beoordelingsfout pleegt. Verzoeker meent dat de motivering hieraan niet voldoet en wijst er op dat, in tegenstelling tot wat kan worden verwacht, geen rekening werd gehouden met de toestand die werkelijk heerst in het land van herkomst.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de definitie van het vluchtelingenstatuut en het begrip 'sociale groep' en meent aan alle voorwaarden te voldoen. Verzoeker is van oordeel dat de in de bestreden beslissing gegeven interpretatie onjuist is. Verzoeker voert aan dat het Commissariaat-generaal maar al te goed weet dat het niet ongewoon is in Kosovo vervolgd te worden omwille van het lidmaatschap van een politieke groep en stelt dat het Commissariaat-generaal een manifeste beoordelingsfout heeft begaan door hem de hoedanigheid van vluchteling te weigeren daar de motieven van de bestreden beslissing het niet toestaan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas in twijfel te trekken. Inzake de vastgestelde tegenstrijdigheden merkt verzoeker op dat hij vanaf het begin van het gehoor heeft verklaard te lijden te hebben aan geheugenproblemen en deze tegenstrijdigheden bovendien op geen enkele manier de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ontegensprekelijk aantasten.

Verzoeker verwijt ten slotte het Commissariaat-generaal niet te hebben uitgelegd waarom het van mening is dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te krijgen en geen ernstig onderzoek hiertoe te hebben uitgevoerd.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de wet motivering bestuurshandelingen alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht hier is bereikt. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek en voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht (RvS 19 maart 2010, nr. 40.499).

De asielaanvraag van verzoeker is afgewezen op grond van volgende vaststellingen: (i) verzoeker heeft niet aannemelijk kunnen maken dat zijn beweerde politieke activiteiten aan de basis zouden liggen van de door hem aangehaalde problemen, (ii) verzoeker heeft een aantal vage en incoherente verklaringen afgelegd over zijn beweerde verblijf in Albanië na het incident in december 2010 die de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ondermijnen, (iii) verzoeker heeft tegenstrijdige verklaringen afgelegd over het aantal aanvallen dat hij heeft ondergaan voor zijn vlucht uit Kosovo, (iv) verzoeker heeft niet aannemelijk kunnen maken dat hij voor zijn problemen niet of onvoldoende op de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten zou kunnen rekenen terwijl uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade in overeenstemming met artikel 48/5 van de vreemdelingenwet, (v) verzoeker heeft tenslotte niet aannemelijk gemaakt in Kosovo geen afdoende behandeling voor de door hem aangehaalde psychische problemen te kunnen krijgen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift wel aanvoert dat hij het niet eens is met de appreciatie door de commissaris-generaal maar op geen enkele wijze de motieven van de bestreden beslissing weerlegt. Verzoeker beperkt zich tot een theoretische uiteenzetting over de motiveringsplicht, de definitie van de gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin, de definitie van de sociale groep en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zonder deze begrippen te toetsen aan het asielrelaas van verzoeker. Een dergelijk verweer is niet dienstig en vermag geenszins de motieven van de bestreden beslissing ontkrachten. De motieven van de bestreden beslissing worden derhalve beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER